

En himmelsk
borgares rätta
handel, tå
ehreborne och
högwälachtad råd-
och h...

Wijkar, Jacobus

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1704
Fant

National Library
of Sweden

En
Himmelsk Borgares
 rätta Handel/

En
 Ehreborne och Högdälachtad
 Råd- och HandelsRåd i Wasa Stadh/

Her Rich Richson
 Fant/

Blef ther sammastådes Christeligen begräfwen
 år 1704 den 26 Maji.

Betrachtad

af

He ha förråd på mång förslag /
Som äkra willia dag från dag;
Ett konstgrip them doch felar.
The stöta litet och ei stort /
Hwad godt the Siälen göra bort
Af all sin ägodelar.

En Christen som wil himlen få /
Skal rikedom ei pafa på
Men doch sin handel drifwa /
Och lägga så sin medel an
På äcker / att han winna kan
Thet jorden ei kan gifwa.

Allt hwad man här i lifwet gör /
GUD noqa up til räkning för /
Och tecknar all war wandel /
Om then / GUD skalt på kärlets prof /
Har ei försat / när giordz behof /
Sin Broor i någon handel:

Skal GUD / som sielf i borgan gådt
Förstylla thet med himmelskt mått /
At thet ei olönt blifwer.
Tro GUD om godt han är then man /
Som / hwad han lofwar / hålla kan /
Och intet swet bedrifwer.

Så har Her JH I sin handel fördt /
At man ei någon klagan hördt /
Thet han sin nästa swijkit
I handel; men gjorde allom wäl
Och bästa winning för sin Siäl
himlen / efterstikt.

En salig dödd hans winning är /
En ewig frögd Gudz nåd består;
Så är han full - rik worden.
Hans interesse alltid groor /
Hans stätt blir större än man tror /
Ja meer än hela jorden.

Sin Söner han et konstgrip lärdt /
Som stättas meer än gullet wärdt /
Ty haat han them och ännat

At GUD/ ock ei/ som wanligt är/
Til köpstånd någonthera lär/
Men of lämnat.

god Köpkonst

So äkra will kom hijt och lär
En konst som rar och nyttig är/
At tu skal tig förundra.

Can här at GUD/ som äger alt:
Han gier igen mång tusensalt/
För en skärf många hundra.

JACOB Wijkar.

W Flora med sin drächt en somar redan hölgde/
Och Solen har sin Greh och ährwäg genom
trädt/
Seen thenna Man/ som är och nu af ålder
mått/
Sin enda sata Wän til grafwen ängzlig fölgde.

Tå sade iag/ som och tå fick tilstådes wara:
Sörg icke/ wårda Man; tin Makas dyra Siäl
Kan ingen rycka bort: sitt nöjes enda wäl
Hon uti JESU nådt bland Himlens helga skara.
Så stälte iag mitt tahl. Och Mannen/ som och wisse
Af Zions Hellsobrun i sorg at haswa tröst/
Såg wäl/ at Hednist är/ dra twifkan uti bröst
För thet/ af himlens råd och höga slut han miste.
Hon undslap/ sade han/ i lycklig tijd all möda/
Når i wårt usla lijf alt ondt of förestår:
Wij finnom ei i dag then frögd of siöd i går:
Och hwen ei annat kan/ wil grymma swårdet/ öda.
Når wåra barn ännu uti sin ungdoms första
Sin dårskap alt för ett begå hwar ann til stråp
Hår en sin Trisja bår/ ther rider han sin läpp/
En hungra kan wed maat: en ann wed pißpan tårsta:
Tå plåga wij thet alt för fåfångt barnspeel hålla/
Och intet skatta wårdt at ögon låna på:
Wij gån ther om. Ty hwen kan icke thet förstå
At thet then gärning är/ som owets ären wälla.
Så skattar äfwen och min Gammal wåra wågar/
Om Tu doch än/ min wån/ uppå of wille
Och om tu kunde of then lilla tiden gij
Of alt thet nöje/ som tu med the sälle plågar.

Tu seer som nogast / at hwad wij här haa för händer /
 Ett ringa barnspeel är / ehur wij ther i sijtt /
 Och at alt lyckans wärck ett hiul är närmast lijtt /
 Som en nu snarast op och åter nederwänder.
 För tig ett barnwärc är wår rijkedom och ära /
 Hwars allraminsta måhn en wärldslig gör förnögd ;
 Men blifwer han them qwitt / så blijr then sanning rögd /
 At rostigt koppar mynt kan och ens lif förtära.
 Tu seer och mig / min wån / om iag tig min tör nåmma /
 Seen tu från wåra taak til ewig hwila gick
 Och återlesde mig för tusen nöd i stück :
 Tu weet / hwad ängest tu mig så i sinnet lämna.
 Jag weet / tu lesfwer wål. doch om iag än en gnista
 Bår af then tro / hwar med iag tig förenadt war /
 Så tro / tin afgang mig så diuvt i hiertat skar /
 At thenna swåra sorg lär och så bli min sista.
 Han sade så. Ther med war thenna och then sista ;
 Ty intet åhret mer än en gång gick om kring /
 Och ginast rycket kom igen med nya ting /
 At Rådman ERIC FÅRE war dödder lagd i kista.
 O hwilcken ähta tro / som och i mult kan ena
 The rena hiertan har i lifwet giordt till ett /
 Så at och lifwet seen thet andra synes ledt /
 Om thet / sen makan dörr / på jorden blijr allena.
 En lustig Sommar dag war döda födr i jorden /
 När skog och ång igån sin prydnad lägger an /
 När frögdas får igån hwad hållt sig frögda kan /
 Och sielf Naturen är i frögd förnyad worden.
 Så will med åres frögd war dödas lof begynna /
 Så rinner honom op en härlig åras roos /
 Then ei med åres slut thes sägring far sin loos /
 Men ewigheten wil med signad suchtan gynnna.
 Ty tage jorden sitt utaf the twenne delar /
 Och himlen hälle fritt sin nådes höga lån /
 Wij hafwa doch igån i macht then ena måhn /
 Wånn ibland war hoop en ERIC FÅRE ei felar.
 I felar ånn / hwad kan thet namnet FÅRE förmera /
 Så länge någon är som thetta namnet har ;
 Ehr menar iag förnäms / I goda bröder paar /
 I lefwen / fast Ehr Faar är gånge til the flera.
 I efwen länge wål / tils mot Ehr Fadens dagar
 I med beröm och lof Ehr lesnad räknen ut /
 Och hånge troget med Ehr wål begynte slut /
 WESLUDJ Eder niht om hiorden siff behagar.
 Iff wille tina been en rolig sömn beskåra
 Tin jord och hwilostad / Tu hederwårde Man /
 Tils Han tig wåcker op / som wårlden döma kan /
 Och med sin helga graf har jorden welat åra.
 MICHAEL JESENHAUS.